

Nu sunt *destul* de bună

...și alte minciuni
pe care și le spun femeile

Sharon Jaynes

Originally published in English under the title: „*I'm Not Good Enough*”... and
Other Lies Women Tell Themselves
Copyright © 2009 by Sharon Jaynes
Published by Harvest House Publishers
Eugene, Oregon 97402
www.harvesthousepublishers.com

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:
© 2012 Life Publishers International
Springfield, Missouri, SUA
și Life Publishers România
Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România
Tel. 0359-177 636, 0744-624 236
E-mail: liferom@rdslink.ro, • Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace – electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul – cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Traducerea: *Bianca Paulevici*
Editarea: *Luca Crețan*
Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*
Coperta: *Georgian Rădulescu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

JAYNES, SHARON

Nu sunt destul de bună / Sharon Jaynes.: - Oradea : Life, 2012

ISBN 978-973-7908-63-6

396:28

Romanian Edition.

Printed in Romania by *Tipografia Leq s.r.l.*
Satu Mare
Tel. (0361) 427 428

*Pentru două dintre
persoanele mele preferate,
Mary Southerland și Gwen Smith.
Să slujesc în lucrare împreună cu voi
este una dintre bucuriile mele
cele mai mari.*

Mulțumiri

Multe persoane uimitoare au colaborat pentru ca acest proiect să devină realitate. Îi mulțumesc în special familiei mele de la Harvest House: Bob Hawkins Jr., care continuă visul tatălui său de a atinge lumea pentru Cristos prin cuvântul tipărit; LaRae Weikert, care are capacitatea supranaturală de a-i face pe toți să se simtă de parcă ar fi prietenii ei cei mai buni; Terry Glaspey, o ascultătoare, încurajatoare și prietenă minunată; Barb Sherrill, Katie Lane, Rob Teigen, John Constance, Christianne Debysingh, Jeana Newman, Dave Bartlett și Dave Sheets, care reușesc să ducă într-un mod creativ mesajul speranței și al vindecării unei lumi care suferă; și Shane White, pe lângă care Iepurașul Energizer pare să se miște în reluare. Sunt mulțumitoare și pentru editorul meu, Rod Morris, pentru atenția lui la detalii și expertiza sa teologică.

Le mulțumesc în special celor două prietene care m-au încurajat să merg înainte când simțeam că nu sunt destul de bună, prietenele mele în Domnul: Gwen Smith și Mary Southerland. Voi fi de asemenea veșnic recunoscătoare pentru echipa mea de rugăciune – Van Walton, Christie Legg, Barbara Givens, Kathy Mendietta, Gayle Montgomery, Linda Butler, Bonnie Schulte, Cynthia Price, Naomi Gingerich și Linda Eppley – și pentru numeroasele prietene care mi-au împărtășit povestirile lor pentru a aduce la lumină minciunile pe care le credem și adevărul care ne eliberează.

Cartea aceasta nu ar fi prins contur fără „editorul meu de acasă”, soțul meu iubit, Steve. Îți mulțumesc pentru că crezi în mine și îmi oferi dragostea și încurajarea de care am nevoie ca să merg înainte.

Mai mult ca orice, Îi mulțumesc Tatălui meu ceresc care mă iubește, Duhului Sfânt care îmi dă putere și Mântuitorului meu, Isus Cristos, care m-a eliberat.

Cuprins

1. Casa oglinzilor	9
Partea 1: Bătălia pentru minte	
2. Înțelege care este adevărata identitate a dușmanului	17
3. Recunoaște minciunile	33
4. Respinge minciunile	41
5. Înlocuiește minciunile cu adevărul	55
Partea a 2-a: Minciunile pe care și le spun femeile	
6. Nu sunt destul de bună	69
7. Nu sunt bună de nimic	85
8. Sunt o ratată	99
9. Nu mă pot ierta	113
10. Nu îi pot ierta pe cei care m-au rănit	125
11. Aș fi fericită, dacă...	135
12. Nu mă pot abține	147
13. Viața mea este lipsită de speranță	157
14. Dumnezeu nu mă iubește	167
15. Dumnezeu mă pedepsește	179
16. Nu sunt destul de bună ca să fiu creștină	189
Să mai aruncăm o privire	203
Înlocuind minciunile cu adevărul – Ghid de referință	205
Ghid de studiu biblic	221
Note	241

Casa oglinzilor

*Eu n-am bucurie mai mare decât să aud
despre copiii mei că umblă în adevăr.*

3 IOAN 4

Carrie stătea în fața oglinzii din baie, machiindu-se, înainte să plece spre bălci cu prietenele ei. Încă puțin luciu de buze și un periat și era gata de plecare.

Auzi claxonul în timp ce fetele intrară pe alee, așa că își apucă jerseyul și îi strigă mamei ei care se afla în bucătărie:

– Pa, mamă! Mă întorc pe la unșpe.

– Ai grijă, îi răspunse mama ei.

Carrie, Katie, Clair și Meghan trecură grăbite de la un stand la altul, atrase de strigători. Îi priviră pe băieți umilindu-se în încercarea de a împușca vulpi de metal în mișcare; aruncând mingi de baschet în niște inele care păreau ciudat de mici și mânuind un ciocan enorm ca să dovedească cine era cel mai puternic din grup. Fetele își încercară mâna la spart baloane cu săgeți; la aruncat inele pe sticle vechi de lapte și la introdus mingi în coșuri de paie înclinate. După ce mâncară o vată pe băț roz, fetele se îndreptară spre spectacolele secundare.

– Veniți, veniți, se auzi strigătorul. Veniți aici să vă vedeți așa cum nu v-ați mai văzut niciodată. Casa oglinzilor vă va distra și amuza cu siguranță. Veniți aici. Haide, domnișoară, îi făcu semn lui Carrie bărbatul cu pielea închisă la culoare și părul

negru slinos și rânjet până la urechi. Aceasta tremură și se gândi să se răsucescă și s-o ia la sănătoasa.

– Să intrăm, spuse Katie. O să fie distractiv!

Carrie fu dusă de mulțime și ademenită în prima sală cu oglinzi. Reflexii alungite le priveau înapoi și fetele chicotiră de versiunile lor mai înalte și mai slabe. În camera următoare se rupseră de râs privindu-și brațele și picioarele dolofane, torsurile extinse și obrajii bucălați. Încercară diferite poziții și văzură cum ar fi arătat versiunile lor pitice.

Apoi fugiră în a treia cameră, dar Carrie rămase în urmă. Stătea tăcută și uimită de reflexia ei. Pe pieptul ei începură să se deruleze cuvinte în diverse scrisuri. *Bună de nimic. Neîubită. Urâtă. Proastă. De neacceptat. De neiertat. Murdară. Nefericită. Ratătă. Insuficient de bună.*

Era cumva un truc? Oare celelalte fete văzuseră același lucru? De unde știau ăștia despre ea? Lacrimi începură să i se prelingă pe obraji în timp ce amintiri ascunse îi reveniră în minte.

– Carrie, haide! strigă Meghan de pe hol. Să mergem la mașinuțe.

Carrie inspiră adânc, afișă zâmbetul obișnuit și se șterse la ochi. Nimeni nu observă urmele de rimel de pe obraji ei sau ochii roșii și umflați. Ca întotdeauna... nimeni nu știa.

Casa oglinzilor

Eram în clasa a șasea când m-am aventurat pentru prima oară în Casa oglinzilor la târgul din orașul meu natal. La fel ca în cazul lui Carrie, grupul meu de fete chicotitoare au alergat din stand în stand fraierite să plătească bani grei pentru jocuri măsluite. Ore întregi le-am plătit unor personaje de bâlci sperând să câștigăm un șarpe de pluș violet cu buline, ursuleți mari de pluș de diverse culori sau o pereche de zaruri pufoase pe care să le atârnăm de oglinda retrovizoare a mașinii. Eu m-am avântat la rățuște. Acolo n-aveai cum să pierzi.

Ne-am ridicat în văzduh pe roata Ferris, ca să privim cu atenție luminile orașelului, am străbătut Tunelul întunecos al grozei alături de vreun tip care ne plăcea și am plonjat pe un

montagne russe șubred, înalt cât muntele, cu mâinile în aer. Dar dintre toate spectacolele secundare de la carnaval, Casa oglinzilor mă atrăgea de fiecare dată cel mai mult.

Precum Carrie și prietenele ei, am străbătut labirintul de holuri chicotind la imaginile noastre distorsionate. Mă uitam la diversele versiuni ale mele și încercam să-mi dau seama care îmi plăcea cel mai tare. Dar în adâncul meu, într-un colțișor despre care nici măcar nu știam că există, o parte din mine căuta *cu adevărat* o altă versiune a mea. Cea pe care o cunoșteam cel mai bine nu-mi plăcea.

Pentru că nu știam cine eram cu adevărat.

Acum am înțeles că multe femei cresc cu o imagine distorsionată a cine sunt ele cu adevărat. Se privesc în oglinda reușitelor și citesc cuvintele *insuficient de bună*. Se privesc în oglinda valorii și văd *bună de nimic*. Aruncă o privire la oglinda succesului și văd *ratată*. Se uită în oglinda competenței și văd *inferioară, nesigură și nepotrivită*.

Trăim într-o casă a oglinzilor, crezând interpretări distorsionate ale ceea ce suntem... și sunt toate doar o minciună.

Oglinzi sparte

Cum s-a ajuns aici? De unde provin minciunile? De ce este așa de simplu să credem minciunile în loc de adevărul despre cine suntem? Care *este* adevărul? Vom aborda aceste întrebări și multe altele pe parcursul timpului pe care îl vom petrece împreună. Dar să îți spun ceva – totul a început în Grădina Edenului.

După cea de-a șasea zi a creației, când Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse, a spus: „E bine.” Dar apoi ceva a mers prost. Dușmanul s-a strecurat în lumea perfectă creată de Dumnezeu și i-a înșelat cu minciuni pe cei făcuți după chipul Lui. Și chiar dacă planul de mântuire al lui Dumnezeu a restaurat ceea ce a distrus șarpele, dușmanul continuă să ne spună minciuni chiar și astăzi. Ne spune că suntem lipsite de valoare, niște ratate neputincioase care nu sunt destul de bune, de deștepte sau de competente ca să reușească.

Și nu este adevărat.

Când Dumnezeu a creat lumea și a umplut mările cu viață acvatică și văzduhul cu creaturi înaripate – când a aprins stelele pe cerul nopții și a așezat soarele să lumineze ziua și luna să strălucească în întuneric – a făcut-o prin cuvinte. „Și Dumnezeu a zis...” și așa a fost (Geneza 1:3-26). Dumnezeu a vorbit și ceea ce nu exista a luat ființă.

Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și
toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui (Psalmul 33:6).

Este uimitor faptul că atunci când Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Lui, ne-a dăruit puterea limbajului. Nu le-a încredințat maimuțelor, zebrelor sau elefanților cuvintele. Pe acestea i le-a dat omului. Cuvintele noastre au la rândul lor un potențial creativ. Biblia ne spune că „moartea și viața sunt în puterea limbii” (Proverbe 18:21). Cuvintele noastre devin oglinda în care se privesc ceilalți. Cuvintele noastre îi afectează pe copii, soți, prieteni și întreaga lume. Dar printre cele mai puternice cuvinte pe care le rostim se numără cele pe care nu le aude nimeni... cele pe care ni le spunem nouă înșine.

Ne putem rosti nouă înșine viață sau moarte. Mințile noastre gândesc aproximativ 130 de cuvinte pe minut și gurile noastre (ale femeilor) rostesc aproximativ 25000 de cuvinte pe zi. Sunt o groază de cuvinte. O mare parte din acestea sunt rostite sau gândite pentru noi înșine. Cea mai mare parte din aceste discuții cu sine sunt inofensive, gânduri cum ar fi *Ce să gătesc la cină?* sau *Unde mi-am pus peria de păr?* Dar altele sunt foarte distructive.

Dacă ne spunem *Ce proastă sunt!*, *Ce idioată sunt!* sau *N-o să fiu niciodată destul de bună*, putem crea tipare uzuale de gândire distructivă care pot duce la inactivitate. Percepțiile de sine negative, repetate, se vor întipări în mințile noastre și vor deveni într-un final realitatea noastră. Dacă îți repeți îndeajuns de mult o credință eronată sau o minciună, vei ajunge să o crezi. *Nimeni nu mă iubește; Nu am destui prieteni* sau *Sunt atât de urâtă* devin realitățile tale... chiar dacă sunt realități false. Te

poți bloca în casa oglinzilor, privind o reflexie distorsionată a ceea ce ești cu adevărat.

Minciunile negative distructive ale dușmanului sunt ca hârtia de muște. Cu cât o mânuiești sau te joci mai mult cu ea, cu atât te lipești mai tare de ea. De fiecare dată când rostim o minciună despre noi înșine, aceasta ne leagă mai tare. „Pentru că așa cum gândește omul în sine sa, așa este” (Proverbe 23:7 NASB).

Oglinda lui Dumnezeu

Când privim în oglinda lui Dumnezeu, scrisoarea Lui de dragoste uimitoare pe care o numim Biblia, descoperim adevărul. Dumnezeu chiar te iubește (Coloseni 3:12). Un întreg nor de martori îți face galerie (Evrei 12:1). Ești capodopera lui Dumnezeu... o lucrare de artă frumoasă (Efeseni 2:10). Ești destul de bună pentru că Cristos locuiește în tine (Ioan 14:20). Ești un copil al lui Dumnezeu ales, sfânt, preaiubit. Acesta este adevărul. Să ieșim din casa oglinzilor și să începem să ne vedem așa cum ne vede Dumnezeu.

Într-una din epistolele sale, Ioan scria: „Eu n-am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr” (3 Ioan 4). Cred că Dumnezeu n-are bucurie mai mare decât să știe despre copiii *Lui* că umblă în adevăr. Când umblăm în adevăr, minciunile sunt date în vileag. Putem recunoaște, respinge și înlocui minciuna cu adevărul. Atunci și doar atunci putem fi tot ceea ce Dumnezeu ne-a creat să fim și să facem tot ceea ce Dumnezeu ne-a creat să facem. Putem trăi viața abundentă pe care el a plănuț-o dintotdeauna pentru noi.

Cred că Dumnezeu are planuri mărețe pentru noi toate – Cuvântul Lui ne promite că așa este.

Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut,
urechea nu le-a auzit,
și la inima omului nu s-au suit,
așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu
pentru cei ce-L iubesc (1 Corinteni 2:9).